De Rhinocerote.

Sollicitant pavidi dū Rhinocerota magiſtri,
Seq; diu magnæ colligit ira feræ.
Deſperabantur promiſſi prælia martis;
Sed tamen is rediit cognitus ante furor.
Namq; gravem gemino cornu ſic extulit urſum,
Iactat ut impoſitas taurus in aſtra pilas.

DE RHINOCEROTE EPIGRAMMA. XXII.

SOLLICITANT PAVIDI. Rurſus blanditur Domitiano de rhinocerote, qui cum torpeſcere aduerſus urſum uideretur, tandem non ſecus eum extulit, quàm iactare tauri pilas cornibus impoſitas conſueuerunt. PAVIDI Timidi. Pauere .n. timere eſt. à quo paueſcere. Pauor, timor. Pauidus ſemp timẽs. Nam pauens dicitur qui ad tempus, uel ex cauſa timet. pauide, timide, pauidos etiam interdum dicimus gloriæ cupiditate ſolicitos. Vir. Corda pauor pulſans. SOLLICITANT. Moleſtant. inquietant. DIV. Longo tempore. COLLIGIT. SE. Parat. munit excitat. Colligere proprie eſt in unũ redigere. Virg. Colligere arma iubet, ualidiſq; incumbere remis. Aliqñ autem ponitur pro auferre. Lucil. Rus huc, & colligis omnia furtim. Plau. Quin pridẽ tonſor ungues, quos dẽpſerat, collegit, omnia abſtulit præſegmina. aliquando idẽ ſignificat, quod legere. Vir. Collige uirgo roſas. cum uero de animali dicimus, colligo me, aut colligis te, aut ille colligit ſe, colligere tunc pro reficere accipitur, quaſi dilapſum ſpiritum in unũ redigere. Cice. Sed manifeſto furto perturbatus, ubi ſe collegit, quod ſi aliquem alium caſum addamus, ut collegit ſe in iram, collegit ſe in lenitatem, collegit ſe in arma, idem eſt quod parauit, muniuit. excitauit. Vir. Suſtitit Aeneas, & ſe collegit in arma poplite ſubſidens. & idem ſenſus eſt, ſi dicimus, ille collegit ſe in irã, et ira illius collegit ſe. ille collegit ſe in manſuetudinẽ, & mãſuetudo illius collegit ſe. à colligo fit collector. collectrix. & collectio. & collecte aduerbium, qđ & collectim aliq dixere pro ſuccincte. Item collecta, ſiue collectanea, hoc eſt ſcripta, quæ ex pluribus excerpta locis in unum lecta ſunt. componitur autem colligo à con præpoſitione, & lego legis, quod proprie ſignificat colligo. Virg. Qui legitis flores, & humi naſcentia fraga. Idem. Atq; omnis nautis ponto humida lina legit. hinc tractum eſt, ut legere etiã ſit oculis ſcripta percurrere, quoniam literæ oculis legi, hoc eſt colligi uideantur. Idem. At ſimul heroum laudes, et facta parentis, iam legere. propter qđ ea quoq;, quæ picta ſunt, legere dicimur. Plyn. Dum maiorũ ſuorũ imagines in atrio legeret. Itẽ q aid, ad qđ accedimus, melius oculis cernimus, factum eſt, ut legere etiã pro adhærere uſurpemus. Vir. Ades, & primi lege litoris oram. Item qñ nautæ dũ aſpera loca prætereunt, legere, hoc eſt colligere uela conſueuerunt. Idem uerbum plerunq; pro præterire accipitur. Idẽ. Littoraq; epeiri legimus. Eſt etiam qñ pro eligere ponitur, quod ea, quæ eligimus, colligere quodammodo uidemur. Idem. Ipſe ego cana legam tenera lanugine mala. Cice. Cætera ita demum legere debemus, ſi naturæ non repugnant. Item legere, ſurripere eſt, quod ea, quæ furamur, colligimus. Virg. Vel quæ ſublegi tacitus tibi carmina nuper. hinc ſacrilegi dicuntur, qui res ſacras, uel è ſacro ſurripiunt, & ſacrilegium furtum rerum ſacrarum, uel è ſacro loco factum. legere etiã Plautus figurate pro percutere poſuit, quod ijs, quos percutimus, adhæremus. quo te legam hoc Scipione. à legendo, hoc eſt colligendo leguli dicuntur, qui oleã, aut uuas legunt, & legumen, quod legitur, hoc eſt euellitur è terra, non autem ſubſecatur. Nam cum duo ſint frugum genera, frumenta, ut triticum. ordeum. far. & legumina, ut faba. cicer. lens. illa quidem metuntur, hæc uero uelluntur. Item lectus cuius diminutiuum eſt lectulus. & lectica qua uehimur, quia ſtramenta, & herbã, unde hæc facerent, legebant, quod nunc quoq; in caſtris fieri uidemus, quidam tamen lectum à græco potius uocatum uolunt, quod illi dicunt λέκτρον. alij à collectis pannis ad

cubitandum, uel quod fatigatos ad ſe alliciat. à lecto lectiſternium deducitur, cum in templo ſtratis lectulis, ac puluinaribus ſedebant. & à lectica lecticarij, qui lecticam humeris ferebant. Item à lego ligna, quod ea caduca leguntur in agris, quibus in foco utuntur. à quo fit lignor uerbum. unde milites lignatum ire dicuntur, cum eunt ad ferenda ligna, ſicut aquatum, cum eunt ad ferendam aquam. à quo lignatio. & lignarius adiectiuum. unde fabrum lignarium appellamus, qui facit lignaria opera, qui & materiarius appellatur. & lignoſum, quod inſtar ligni durum eſt. & ligneum, quod ex ligno eſt. item à lego liguſtrum, quaſi leguſtrum, de quo ſuperius diximus. item à lego ligo ligonis inſtrumentũ ruſticum, qđ per latitudinem ſub terra facilius legatur. item ſpicilegiũ, collectio ſpicarũ, & tempus ipſum meſſis. Varro. Nemo repræhenſus, qui à ſegete ad ſpicilegium reliquit ſpiculam, et ligna. itẽ à lego cum pro eligo capitur, fit ipſum eligo. à quo elector. electrix. electio. & deligo eiuſdem ſignificationis. Vnde delectum militum dicimus. qdam eligo et deligo ita diſtingunt, ut eligere ſit magis idoneum ad rem gerendam ſecernere, deligere uero ad noſtrum emolumentum, uel ad illius, qui eligitur dignitatem, ut imperator delegit milites ad rẽ bellicam idoneos, non elegit. & delectum agit agricola inter tauros, quos procreandæ ſoboli, aut terræ colendæ meliores putat. ſicut enim deligere, ita delectum agere & delectum habere dicimus. eligimus autem nobis imperatorem. eligimus ducem, licet aliquãdo in hoc etiam deligo uſurpetur, & cum res inter pares eſt coopto. Liuius. Dictatorem dici placet. dictur M. Furius Camillus, qui magiſtrum equitum L. Aemilium cooptat. Cicero. À quo in collegium augurum fueram cooptatus. ſunt qui ab eligo elegantem quoq; dictum exiſtiment, hoc eſt cultum. ornatum. politum. à quo eleganter aduerbium. & elegantia, hoc eſt cultus. ornatus, quæ uox apud ueteres non ad ingenij opera, ſed duntaxat ad nimis amœnum, lætumq; cultum, ac uictum applicabatur, nec quiſquam uſque ad Catonis tempora elegans ſine uitio dictus eſt. poſtea uero elegans reprehendi deſijt, uerũtamen nulla laude dignabatur, niſi cuius elegantia eſſet moderatiſſima. Cice. Craſſus inquit erat parciſſimus elegantiũ. Scæuola parcorum elegantiſſimus. nunc elegantem duntaxat laudando dicimus, ut puta elegantem orationem. elegans, et terſum carmen. elegi nõ ab eligendo dicti ſunt (ut quidam ignari ſcripſere) ſed à græca uoce eleos, qđ miſerationem ſignificat. Etenim eo genere carminis res ferè miſerabiles ſcribi conſueuerunt. Hora. Verſibus impariter iũctis querimonia primũ, poſt etiã uoti incluſa eſt ſententia compos. hic ẽt elegẽia dicta. Oui. Venit odoratos elegia nexa capillos. ab eodẽ & eleemoſyne dicta eſt, quod proprie miſericordiam ſiue miſerationem ſignificat. unde uulgo nunc munus inopi datum eleemoſyne uocatur. & ſeligo ſecerno. à quo ſelectus, & ſelectio. & diligo amo, quod eũ, quem amamus, eligere uideamur, quaſi noſtra beneuolẽtia dignũ. à quo diligẽs ſtudioſus, qđ eorũ, quæ amamus ſumus ſtudioſi. hinc diligẽtior. diligẽtiſſimus. diligenter. diligentius. diligentiſſime. & diligentia, ſtudium. cura. quorum contraria ſunt, indiligens. indiligentior. indiligentiſſimus. indiligenter. indiligentius. & indiligentia, incuria. & religo idem, quod eligo. à quo religio, quod deum, quem diligimus, eligimus. nihil enim aliud eſt religio, quam dei cultus à quo religioſus. religioſior. religioſiſſimus. religioſe. religioſius. religioſiſſime. quidam tamen religioſum à relinquendo dictum exiſtimant, & id eſſe definiunt, quod propter ſanctitatem à nobis remotum, atq; ſepoſitum eſt, quod ſignificatum optime ſeruauit Virgilius, Dum inquit. Eſt ingens gelidum lucus propè Ceretis amnem Relligione patrum la-

te ſacer, undiq; colles incluſere caui. & nigra nemus abiete cingit. Eleganter quippe oſtendit religioſum locum eſſe à populi cõmunione ſeparatum difficultate adeundi. Pompe. feſtus. Religioſos eſſe inquit, qui facienda, & uitanda diſcernũt. Vñ idem Virgilius inquit. Riuos deducere nulla relligio uetuit, ubi deducere pro detergere poſuit. Nam feſtis diebus riuos ueteres ſordidatos detergere licebat. nouos fodere non licebat. Religioſum locum (ut iuriſconſulti affirmant) unuſquiſq; ſua uoluntate facere poteſt, dũ mortuum infert in locum ſuum. Cenotaphium quoq; hoc eſt ſepulchrũ, in quo non dum ſepultus ſit mortuus quibuſdam placuit religioſum dici, quod diui fratres negauerunt. Religioſi etiam dies, infames, atq; infauſti dicuntur. Cice. itaq; aliter religioſos etiã nunc dies, aliter in uulgus. Religio ẽt pro metu, et ſolicitudine ponitur. Vir. iam tunc relligio pauidos terrebat agreſtes Dira loci. Ter. Dignus cũ tua relligione iſtac odio, nodũ in ſcirpo quæris. & legatus, quod legitur publicæ ut mittatur. et legatio, miſſio legatorũ. Eligebantur quippe publicæ legati, quorũ opera, conſilioq; peregre magiſtratus uterentur quod nuntij eſſent Senatus, ac reip. Vnde legaticum uiaticum dicitur (ut Martianus iuriſcon. affirmat) qđ interdum accipere legati ſolent, qui ad ſacrariũ principis mittuntur. et lego legas, qđ eſt mando. decerno. delibero, ut teſtator liberto ſuo argenti pondo decem legauit, hoc eſt decreuit ex hæreditate ſua decem pondo argenti liberto ſuo conferri. Hinc deducitur legatum, qđ eſt (ut Florẽtinus inquit) deliberatio quædã hæreditatis, quã teſtator ex eo, qđ uniuerſum hæredis foret, alteri collatum uoluit. itaq; Modeſtinus legatum inquit, eſt quædã donatio teſtamento relicta. Quidã exiſtimauerunt et fideicommiſſum, & donationẽ cauſa mortis legati appellatione contineri. Ab eo legatarij dicuntur, quibus aliqd teſtamento legatum eſt. Ab hoc lego compoſitæ fiunt allego, qđ eſt adduco. Plyn. Tum multa allegauit, quæ ad rem propoſitam pertinere minime uidebantur. Aliqñ etiam mitto. Plau. Quin ea ipſa me allegauit, q iſtã accerſerem. Delego, demando. cõmitto. Cice. Poſt delegatam mihi hanc prouinciã, hoc eſt poſt hoc onus mihi impoſitũ. Sueto. de Nerone. Nulli delegauit officium, ut nõ adijceret. Scis quid mihi opus ſit, & hoc agamus, neq; quicquam habeat. & delegatæ à principe cauſæ dicũtur, quæ ſunt alicui commiſſæ. Vñ de ſubdelegare dicimus, delegatas nobis à principe cauſas alteri cognoſcendas iniungere. Eſt etiam delegare uice ſua alium reum dare creditori, cui creditor iuſſerit. Veteres etiam delegare pro diſcedere, et diſpartire poſuerunt. Plau. Cui fautores delegatores uiderit. & delegata, dixerunt, dijs conſecrata, quæ nunc dedicata dicimus. item relego relegas, quod eſt exulem facio. & relegati dicuntur in exiliũ miſſi. & relegatio, exiliũ. Sueto. de Domitiano. Dũ ſororũ ſuarũ corruptores relegaſſet. & ablego, alio mitto. Teren. Aliquò eſt mihi ablegandus, dũ parit philomena. item collegæ à legendo, hoc eſt eligendo dicuntur qđ unà electi ſint. Collegæ ſunt in legatione, aut magiſtratu ſocij. Collegarũ appellatione eos omnes contineri Vlpi. affirmat, qui ſint eiuſdem poteſtatis. À collega Collegiũ deducitur, quod proprie ſignificat ſocietatem ipſam collegarũ. Præterea à lego, cum ſignificat oculis ſcripta percurro, deriuatur lector, pro eo qui legit. Gelli. Siquis lucubrationũ noſtrarum lector erit. & lectio. Plyn. Multa lectione fatigatus. & ſecundũ quoſdã litera, quaſi legitera, qđ legenti iter præbeat. & lex ꝗ publicæ legitur, ut uniuerſi eam obſeruent. & legitimum, qđ æquũ. iuſtum. conueniens, & ſecundũ legem eſt, à quo legitime aduerbium. Et contrarium eius illegitimum. à quo illegitime. Vnde legitimi filij dicũtur qui iuſto matrimonio orti ſunt, & è contrario illegitimi. & legiſlator, qui legem tulit. & legifer eiuſdem ſignificationis. Vir. Legiferæ Cereri. & legule-

ius, qui legum ſtudia ſectatur, ſeu uerſatur in legibus. Cice. ita & ibi iuriſconſultus ipſe per ſe nihil niſi leguleius quidã cautus, & acutus. præco actionum cantor formularum. auceps ſyllabarum. & illex, qui ſine lege uiuit, ſicut exlex. Plau. impure. inhoneſte. iniure. illex. & legirupa, qui legem frangit. idẽ. impudice. ſceleſte. uerbero. buſtirape. furcifer. ſocio fraude. parricida. ſacrilege. periure. legirupa. pernicies adoleſcentum. Fur fugitiue. fraus populi. fraudulente. impure. leno. cœnum. uerberaſti patrem, ac matrem. idẽ. Hominem ego hic quæro malum. legirupam. impium. periurum. atq; improbum. item ab hoc lego, lectito frequentatiuum. À quo lectitatio. & perlego, quod eſt diligenter, & uſque ad finem lego. & relego relegis, rurſum lego. Ouidius.

Cum relego ſcripſiſſe pudet, nam plurima cerno,
Me quoq; qui ſcripſi iudice digna lini.

À lego etiam cum pro uideo accipitur, fit compoſitum negligo, quaſi ne lego quidẽ, et non dignor uidere. Eſt enim proprie negligere, contẽnere, paruifacere. Hinc neglectio. & neglectus, hoc eſt contemptus. et negligens, contẽnens. et negligentia incuria. et negligenter ſine cura, indiligenter. Ab ijs præterea comparatiua, & ſuperlatiua fiunt negligẽtior. negligentiſſimus. negligentius. et negligentiſſime. itẽ intelligo, qđ eſt uideo, et mẽte percipio, qđ ueteres interlego dicebãt. Sicut plego. et pellego. Plau. tabellas tenet has, pellege. ab intelligo fit intelligibile, qđ mente percipi poteſt. & intelligentia ipſa mentis perceptio. itẽ intellectus pars animi rationalis, qua cuncta percipimus. À quo intellectuale. & intellectiuũ deducitur. Lego uero à græco deducitur. Nã greci λέγειν dicere dicunt. Vñ fit logos, qđ apud eos modo ſermonem, modo uerbũ. modo rõnem. mõ orationẽ ſignificat. Apud nos uero aliqñ pro dicto ridiculo, ac contẽnendo accipitur. Ci. Ego te certe ſcio omnes logos, q ludi dicti ſunt, animaduertiſſe. À logus fit epilogus, qui à nobis peroratio dicitur. et catalogus oratio, ſiue ſermo alicuius rei ordinem, ac diſpoſitionem continens. & logicæ ſcientia differendi. Vnde & ἀπὸ τοῦ διαλέγεσθαι, quod differere eſt, Dialecticæ uocitatur. et ſyllogiſmus oratio, in qua quibuſdam poſitis & conceſſis neceſſe eſt per ea aliud euenire, qui ſi imperfectus ſit, hoc eſt ſi ex duobus aſſumptis alterum deſit, Enthymema dicitur, ut omnis homo eſt animal. ergo oĩs homo eſt ſubſtantia propter quod feſtinus, & imperfectus ſyllogiſmus uocatur, quia ad eum perficiendum alterum aſſumptorũ deſuit, qđ erat omne animal eſt ſubſtantia. Iuue. Aut curtum ſermone rotato, torqueat enthymema. & dialogus, quæ collocutio, ſeu diſputatio interpretari poteſt. Eſt. n. dialogus liber, in quo aliqui ſimul de aliqua re diſſerentes introducuntur. & elogium, quod eſt teſtificatio de aliquo. ſiue honoris ſeu uituperationis cauſa, quẽadmodum ſuperius oſtendimus. & analogia, quæ à quibuſdam proportio dicitur, cuius uis eſt, ut incerta certis probet, utputa ſi quæratur funis maſculini, an fœminini generis ſit, ex diminutiuo eius agnoſcitur, quia funiculus maſculini generis eſt. & inanilogus, qui inania loquitur. Plau. Profecto inanilogus es. MARTIS. Belli. DESPERABANTVR. Nulla amplius de eis ſpes erat. Spes quæ græce ἐλπὶς dicitur, eſt opinio futurorum, & (ut Plato ſcribit) commune nomen eſt tam ad bona, quàm ad mala. Singuli quippe homines duos intra ſe comites habent utrunque amentem, et alterum alteri contrarium. huic uoluptas nomen eſt, illi dolor. Singulos præeũt futurorum opiniones, quarum commune nomen ſpes eſt. Proprium uero eius, quæ dolorem præcedit, timor. illius uero quæ uoluptatem, fiducia. Ab hac fit ſpero uerbum, quod ſimiliter tam ad dolorem, quàm ad uoluptatẽ refertur. Virgilius. Hunc ego ſi potui tantum ſperare dolorem, & perferre ſoror potero.

Sperare inquit, hoc eſt futurum opinari, ſiue timere. Hinc beneſpero, & maleſpero dicimus. Abuſiue tamẽ aliquando ſpero pro exiſtimo, ſiue credo accipitur, ſiue de præſenti tempore loquamur, ſiue de præterito. De præſenti Quinti. Facilis, ut animaduertere uos ſpero, defenſionis meæ curſus eſt. De præterito. Et innocentiã quidem puellæ ſatis, ut ſpero, defendimus. Hinc ſperatũ ueteres procũ, hoc eſt eum qui uxorẽ petit, dixerũt. Et ſperatã uirginẽ, quæ petitur. Afra. Curre, & nuntia uenire, & mecum ſperatã adducere, ut uideat puellã. curẽt. conforment, iube. idẽ. Speratã non odi tuam. Poſtquã uero ſponſio facta erat, nõ ſperata, ſed uel dicta, uel pacta, uel ſponſa uocabatur. Item à ſpero deſpero deducitur, qđ eſt extra omnem ſpem ſum. à quo deſperati dicuntur in morbis, de quorũ ſalute nulla amplius ſpes, qui & deplorati uocantur. item deſperati, q nullam amplius ſalutis ſpem hñt. Unde uetus illud prouerbiũ. Nõ eſſe cum deſperatis decertandũ. Hinc et deſperatio dicta. Sall. Ne forte deſperatione adducti uitæ mortẽ præferrent. item à ſpes expes, q ſine ſpe eſt. Acci. Orbus, & liberorũ expes. Veteres pro ſpem ſperem dixere. Var. Sublimis ſperibus oẽs deridet. idẽ. Quibus ſuã delectet ipſe amicam, et ſeſe ſperibus iactet ſuis. Ab hoc factũ eſt proſpere aduerbium, quaſi pro ſpe. Hinc proſper, felix hoc eſt q ſpem noſtrã implet. Unde proſperos deos dicimus. Proſpera ſydera. tempora. loca. fines. actiões. ſucceſſus. Sæpe ẽt pro eo, qui recipit, hoc eſt qui ſpe ſua potitus eſt accipitur. Hinc Sueto. Cæſarẽ ſcribit fuiſſe proſpera ualetudine. i. bona, et quaſi felici. Ab hoc proſperitas deriuatur, hoc ẽ felicitas, et ad uotũ ſucceſſus. Quidã etiã proſperiter pro proſpere uſurparũt. Sũt qui à ſpero ſperno quoq; deductum exiſtiment, qđ ſignificat faſtidio, deſpicio, quaſi nullã de eo ſpem habeo. Virg. Comitem ne ſororẽ ſpreuiſti. Terẽ. Quot modis contẽptus, ſpretus, facta trãſacta oĩa. Ab hoc fit aſpernor aſpernaris eiuſdẽ ſignificationis. À quo aſpernatio. item deſperno, ualde ſperno. Var. Hõ ridiculus, & ab omni pube deſpretus. Nos ſperno à ſeparando potius deductum exiſtimamus. nã ea quæ faſtidimus, reijcimus, ac ſeparamus à nobis. unde et ſpernere ueteres aliqñ pro ſegregare uſurparunt. Ennius. ius atq; æquũ ſe à malis ſpernit procul. Ante. prius. Ante enim modo præpoſitio eſt, quæ & compoſita et ſeparata inuenitur. ut antepono. ante domum. et ſignificat πρὸ græcam localem, uel tẽporalẽ, ut antecedo προηγοῦμαι, et ante annũ πρὸ ἐνιαυτοῦ. inuenitur & ſine, et tunc aduerbialiter accipitur, ſignificatq; antea, qđ apud græcos πρότερον dicitur, ut hoc loco et apud Virgiliũ. Ante perratis amborũ finibus exul. Aut ararim parthus bibet, aut germania tigri. Ab hoc fit antea eiuſdẽ ſignificationis. & antehac, qđ ſignificat non modo ante hoc, ſed etiã ante illud tempus. Sicut poſthac nõ tantum poſthoc, ſed ẽt poſt illud tempus. Sallu. Sic erat accenſa libidine, ut ſæpius peteret uiros, quàm peteretur. Sed ea ſpe antehac fidem ꝑdiderat. & antiquus. à quo antiqtas. antiquo. antiquor. antiquarius. antiquitus. antique. antiquatio. de quibus ſupra diximus. et anterior, qui ante eſt, ſicut poſterior, qui poſt eſt. & anteſto notæ ſignificationis. à quo antiſtes de quo ſupra diximus. et aduerbium anteexpectatum, qđ ſignificat dicto citius. et ante, quàm eius expectaretur aduentus. Vir. Anteexpectatum poſitis ſtat in agmine caſtris. et anteurbanũ prædiũ, urbi propinquũ. & antariũ bellũ, qđ ante urbem geritur. et antefixa, quæ ex opere figulino tectis affiguntur ſub ſtillicidio. & antigerio, quo ueteres pro ualde, & pro ſtatim utebantur, quaſi antequam res geratur. & anticum, atq; antica, de quibus ſuperius diſſeruimus, ſicut poſticum, & poſtica. & anticipo, qđ eſt præuenio. præoccupo, quaſi antecapio. A quo anticipator. anticipatrix. anticipatio. Var. Anticipate, atq; addite calcar, ſtultos contemni

te docti. & antecello, præcello. & antecæniũ cibus, qui ante cœnam ſumitur, hoc eſt merenda. Sicut Domicæniũ cœna, quæ domi fit. & antilena, qua pectus equi, aut iumenti ſiue alterius animalis cingitur, ſicut poſtilena, quæ ſub cauda ponitur. et antelucio, ſiue antelucor (utroq; enim modo dicitur) ante lucẽ uigilo. À quo antelucanus deducitur. unde antelucani flatus, de quibus ſupra diximus. & antelucanũ tempus. & antelucana induſtria. Cice. Socrates ægre ferre ſolebat, ſi opificum antelucana uinceretur induſtria. & anteambulo uerbũ, qđ eſt ambulando præcedo. À quo anteambulones, qui reges, aut principes comitando antecedunt. Sueto. de Veſpaſiano. Dũ eũ identidem per contumeliã anteambulonem fratris appellat. et antepono. antefero. præfero. anteloquor, prius loquor. À quo anteloquiũ, primus in loquẽdo locus, ſiue prior locutio. Macro. Sed & Euſtachius, & poſt hunc Nicomachus meminerint craſtina diſſertatione ſeruari ſibi anteloquij functionem. & anteſtari, qđ ſignificat ante iudicem ſtatuere. & anteſignani milites, qui in exercitu ſigna antecedunt. & antecedo, præcedo. & antenna, lignũ in tranſuerſo mali poſitũ, ex quo uelũ dependet, qđ ante ſe habeat amnem. quemadmodum interamna dicta eſt urbs Umbriæ, quod inter amnes conſtituta ſit. Vir. Cornua uelatarũ obuertimus antennarũ. Nã antemon uelũ eſt, qđ poteſt facilius obliquari, quo nautæ in ſummo tempeſtatis diſcrimine utuntur. et antegenitus, primogenitus. & antipagmenta ualuarũ ornamenta, ꝙ ante ualuas appinguntur, hoc eſt affigũtur, ſiue (ut alij uolunt) qđ appinguntur antis. et ãtæ, quæ ſunt latera oſtiorum. & antes eminentes lapides, uel colũnæ ultimæ, quibus fabricæ ſuſtinentur, quod ante ſtent. item extremi uinearum ordines. Vir. iam canit effœtus extremos uinitor antes. Significant etiam materias quibus uineta clauduntur. et antiæ muliẽbres capilli in frontem demiſſi, quod ante faciem ſiti ſint. & antiũ urbs latij, et Romanorũ Colonia, quod añ alias urbes, hoc eſt in ipſo litore ſita ſit. À quo Antiates appellati. Ante uero à græco deducitur ἀντίον, quod ſignificat contrariũ, quia quæ ante nos ſunt ueluti contraria nobis eſſe uidentur. Ante diem duodecimum Calen. & poſt diem duodecimum Calendarum, æque utroq; ſermone undecimum diem ſignificari Paulus iuriſconſul. affirmat. NANQVE. Et enim. Nam & ab eo compoſitum Nanq;, ſignificat proprie quia. etenim. quoniam. interdũ autem ad diſtinctionem duntaxat ſententiarum ponuntur. Sallu. Nam quod in uxorem, ac filiam meam tam petulanter inuectus es, quod perinde eſt, ac ſi dixiſſet. quod autem in uxorem. interdum etiam nam interrogantis aduerbium eſt, ſi cum qui. quæ quod iũgitur, ut quiſnam. quænam. quodnã. item cum uter, ut uternam. Et cum qa, ut quianam. i. cur. Solebatq; apud ueteres præponi. Vir. Nam quis te iuuenum confidentiſſime noſtras iuſſit adire domos? Teren. Nanq; eſt hæc anus à fratre egreſſa modo. Veteres Ennam quoq; ſcripſerunt pro etiam ne. GRAVEM. Vel ponderoſum propter magnitudinem, uel pernicioſum propter ferocitatem. GEMINO. Non duplici. unum enim duntaxat cornu habet rhinoceros, ſed ualido. uehementi. tractum ab eo, quod ea quæ geminata ſunt, ualidiora ſunt. Virgilius. Gemino dentalia dorſo. Sylius. inq; gemens geminum contra uenabula fertur. Proprie tamen geminos dicimus duos. Virgil. Sũt geminæ ſomni portæ, quarũ altera fertur Cornea. Hinc gemini appellantur, qui ex uno utero uno die æditi ſunt etiam ſi plures ſint, quàm duo. Nã ſi tres ſunt, tergemini dicuntur. Si quatuor, quatergemini. idẽ, Geminos huic ubera circum Ludere pẽdentes pueros. Hi etiã gemelli uocantur. idẽ. Mõ nãq; gemellos, Spem gregis ah ſilice in nuda connixa reliquit. Et quoniã qui ita nati ſunt frequenter ſimiles eſſe cõſueuerũt, Ge